

Érzések, képek, látomások

.

1.

Hold-morzsa tapad hajamra,
kabátomon lóg a gomb,
nyítt cipőmben kövön járok,
én a megkergült bolond.

.

Arcomra száradt a torz vigyor,
torkomban megrekedt a szó.
Miért nem kiabálok?
Tüskén akadt a mondanivaló.

.

Mocskossá áztam az ingoványban,
-jaj de messze még a tó-
bársonyzöld partokra vágytam,
ahol aludni volna jó.

.

2.

Vitatkoznék!

Minek?

Beszélgetnék!

Igen, veled.

Indulnék!

Te nem jössz erre.

Megsúgom, tudom az utat a végtelenbe.

Az út a remény,

lombokat tépáz a szél,

mindenki másról beszél.

Kést élesít a harag,

a szó sebet üt,

szúrós virágok mindenütt.

A Föld egyre lassabban forog,

bomlik a rend,

száll a korom és a homok.

A káosz uralja a percet,

hegyek okádnak,

óriások tengereket mernek.

.

3.

Kiégett az összes villanykörte,
homály borul a földrészekre,
tenger mélyére menekül az élet,
körülnézek, egyedül élek.

.
Hold-morzsa hajamba ragad,
eszélösen keresek barlangokat,
az időben visszafelé megyek,
meddő kövek, őstengerek.

.
A kozmoszban száll az anyag,
egyszer csak felizzik a Nap,
a meteor porában megfogan
a teremtmény indulat.

.
... a hetedik napon új élet fakad...

.
20180510